

Плавати, як МОРСЬКИЙ КОНИК

Девід Діксон

Співробітник редакції церковних журналів
(Грунтується на справжніх подіях)

“Свят[ий] Дух ... покаже вам усе, що вам слід робити” (2 Нефій 32:5).

Робін не відривав погляду від басейну. Він намагався не думати, скільки йому потрібно проплисти. Найголовніше—отримати значок. Значок *зеєнфердхен* (морський коник) буде показувати всім у Німеччині, що він вміє плавати сам.

“Я можу це зробити!”— подумав Робін. Він зробив глибокий вдих і стрибнув.

ПЛЮХ!

Як приємно було відчувати прохолоду води в такий спекотний день.

“Думай про кожен наступний метр,—казав йому тато.— Не думай відразу про всі 25 метрів”.

Робін не піднімав голови. Він рухав руками й ногами так, як робив це під час багатомісячних тренувань. Кожні кілька секунд він піднімав голову і вдихав повітря.

Поштовх ногами. Змах руками. Поштовх ногами. Змах руками.

Раптом тренер з плавання подала сигнал свистком. Робін поглянув з подивом.

“Ти чудово справився”,—сказала вчителька.

Він це зробив!

Робін засміявся і кілька разів від радості перекинувся у воді. Він—морський коник!

Коли Робін дістався додому, то відразу ж побіг шукати тата.

“Тату, поглянь!”

Батько Робіна відклав молоко. Як тільки батько побачив значок *зеєнфердхен*, то широко усміхнувся.

“З першої спроби?” Батько міцно обійняв Робіна. *“Як ти хочеш відсвяткувати цю подію?”*

Робін хвилю подумав. *“Найбільше мені хотілося б піти до басейну з тобою. Я хочу тобі показати, що вмію робити”.*

ІЛЮСТРАЦІЯ МАРКА РОБІСОНА

Тато ще ширше усміхнувся. *“Тоді це стане святкуванням для нас обох. Ми підемо, як тільки у мене з’явиться вільна хвилина”.*

Робін зробив переможний жест рукою. Він не міг дочекатися, коли прикріпить значок на свій купальний костюм і піде плавати з татом.

Минуло кілька днів. Робін постійно нагадував про басейн, але завжди щось заважало. Здавалося, що тато завжди зайнятий.

Одного ранку Робін став на коліна біля ліжка, щоб помолитися. У кінці молитви він додав ще одне прохання.

“Будь ласка, дай моему татові трохи вільного часу, щоб ми могли піти до басейну. В ім’я Ісуса Христа, амінь”.

Коли Робін розплющив очі, то почув, як тато ступає у двері.

“Ходімо до басейну. Хочу побачити, що ти насправді вмієш!”

У Робіна відвисла щелепа. *“Тату! Ти не повіриш. Я щойно молився, щоб у тебе з’явилося трохи вільного часу, аби ми могли разом піти до басейну”.*

Тато склав руки і оберся на дверну коробку. *“Ну, і хіба це не цікаво? Знаєш, я щойно отримав тихе, чітке послання від Святого Духа, що мені потрібно взяти тебе до басейну. Здається, краще нам туди піти!”*

Їхня поїздка була неймовірною. Робін показав татові, як може проплисти 25 метрів не зупиняючись. Тато був вражений. А Робін був вражений тим, як тато вміє перевертатися під водою. Він міг зробити п’ять переворотів підряд!

“Я вдячний, що Небесний Батько дав тобі трохи вільного часу”,—сказав Робін.

“Насправді,—сказав тато,—мабуть я сам себе перевантажую. Думаю, що Святий Дух нагадав мені, що нам слід приділяти час одне одному. Як ти вважаєш? Я обіцяю робити все, що в моїх силах”.

Робін усміхнувся. *“Я теж!”*

Татові очі замружилися в усмішці. *“І ще одне. Чи казав я тобі, що ніколи не програвав двою у воді?”*

Робін усміхнувся. *“То наш час ще не закінчився!”* ●

**Це сталося у Німеччині.
Прочитайте більше про
Німеччину на сторінках
Д6–Д7.**

